

خلاصه درس ششم فلسفه‌ی دوازدهم انسانی

* کanal آموزش فلسفه دوازدهم انسانی در پیام رسان گپ *

<https://gap.im/falsefe12>

لینک کanal در پیام رسان گپ

خلیل شبانی نژاد دبیر فلسفه و منطق - شهرستان لامرد

خدا در فلسفه (۲)

صفحه ۴۱ تا ۵۱

بحث فیلسوف، تا چه زمانی فلسفی است

- بحث فیلسوف، خواه مسلمان، خواه مسیحی و یا پیرو هر مسلک دیگر درباره خدا، تا وقتی فلسفی است که:
- ۱- از روش فلسفه، یعنی استدلال عقلی استفاده کند
 - ۲- نتایج تفکر خود را به صورت استدلالی عرضه نماید.

در نتیجه:

فیلسوف کسی نیست که عقیده‌های نداشته باشد، بلکه کسی است که براساس قواعد فلسفی عقیده‌های را بپذیرد و با قواعد فلسفی از عقیده خود دفاع کند.

فیلسوف معتقد به خدا، از طریق استدلال به خدا اعتقاد پیدا کرده است و از همین طریق هم از خدا دفاع میکند

راه‌های اثبات وجود خدا نزد فیلسوفان مسلمان

فیلسوفان مسلمان، از فارابی تا ملاصدرا و فلاسفه معاصر، نظرشان براین است که اثبات وجود خدا از طریق استدلال عقلی امکان پذیر است. از همین رو، هر کدام از این فلاسفه تلاش کرده اند با بیانی بسیار دقیق، استدلال‌های طرح شده را توضیح دهند یا استدلالی جدید ارائه کنند

بيان فارابي برای اثبات وجود خدا چنین است:

الف) در جهان پیرامون ما اشیایی هستند که وجودشان از خودشان نیست و معلول چیزهای دیگرند.

ب) هرچیزی که وجودش از خودش نباشد و معلول باشد، حتماً علتی دارد که مقدم برخود اوست و به او وجود و هستی می‌دهد.

ج) اگر معلولی که اکنون موجود است علتی داشته باشد که آن علت هم خودش معلول باشد، وعدوباره علتی داشته باشد و به ناچار، این معلول هم علت دیگری دارد. حال اگر این علت دوم هم معلول باشد، برای موجود شدن به علت سومی نیازمند است.

اگر این سلسله علت‌ها بخواهد تا بی‌نهایت پیش برود، یعنی منتهی به علتی نشود که معلول دیگری نباشد، (علت‌العل) در اینصورت «تسلاسل علل نامتناهی» پیش می‌آید.

د) تسلاسل علل نامتناهی عقلاً محال است؛ زیرا اگر سلسله علت‌ها بخواهد تا بی‌نهایت به عقب برگردد بدین معناست که آغاز و ابتدایی در کار نیست؛ و علت‌العل که خود فقط علت است و معلول هیچ علت دیگری نیست در اینصورت اصلاحیزی پدید نمی‌آید تا نوبت به معلولی برسد که اکنون پیش روی ماست.

بطور خلاصه: اگر سلسله علت‌ها تا بی‌نهایت به عقب برگردد، به معنی آن است که باید بی‌نهایت موجود پدید بیاید تا نوبت به معلول پیش روی ما برسد و هیچ گاه بی‌نهایت و چنین چیزی امکانپذیر نیست

بعنوان مثال:

کتاب‌های یک کتابخانه را در نظر بگیرید، کتاب اول به کتاب دوم تکیه کرده و کتاب دوم به کتاب سوم و کتاب سوم به کتاب چهارم... حال آیا می‌شود آخرین کتب بدون اینکه بر جایی تکیه کرده باشد، ایستاده باشد؟ پاسخ منفی است اما آن عامل آخر (دیواره قفسه) که علت قائم بودن و سرپا ماندن تمام کتاب‌هاست، خود نباید به جای دیگری تکیه داشته باشد در غیر این صورت این زنجیره ادامه پیدا خواهد کرد و به جایی نخواهد رسید.

نتیجه اینکه:

چون سلسله علت و معلول نمی‌تواند تا بی‌نهایت به عقب برگردد، پس، در ابتدای سلسله علت‌ها و معلول‌ها علتی وجود دارد که وجودش وابسته به دیگری نیست و وجود، برایش ضروری است، یعنی خودش واجب الوجود و «علت‌العل» موجودات دیگر است. که آن علت‌العل خداوند است.

استدلال ابن سينا برای اثبات وجود خدا (برهان وجوب وامکان)

ابن سينا با اینکه برهان فارابی را درست و کامل می داند، اما می کوشد با استفاده از دو مفهوم وجود و امکان برهان کاملتری ارائه کند.

همه موجودات این جهان در ذات خود ممکن بوده و از طریق علت های خود موجود شده اند. وی با استفاده از این موضوع، برهانی به شرح زیر بنا می کند:

۱- وقتی به موجودات این جهان نگاه می کنیم، می بینیم که این موجودات در ذات خود نسبت به وجود و عدم (بودن و نبودن) مساوی اند؛ هم می توانند باشند و هم می توانند نباشند. به عبارت دیگر، این موجودات ذاتا ممکن الوجودند.

۲- ممکن الوجود بالذات، برای اینکه از حالت تساوی میان وجود و عدم درآید و وجود برای آن ضروری گردد و موجود شود، نیازمند به واجب الوجود بالذات است (یعنی موجودی که وجود، ذاتی او باشد و خودش ممکن الوجود نباشد).

۳- پس، موجودات این جهان به واجب الوجودی بالذات وابسته اند که آنها را از حالت امکانی خارج کرده و پدید آورده است. (آن واجب الوجود بالذات خداست).

واجب الوجود بالغير :

اشیای جهان، چون ذاتا ممکن الوجودند، برای موجود شدن به وجودی نیاز دارند که خودش واجب الوجود بالذات باشد و خودش نیازمند دیگری نباشد تا آنها را از حالت امکانی خارج کند و وجود را برای آنها ضروری و واجب نماید. بنابراین، اشیای جهان «واجب الوجود بالغير» هستند

واجب الوجود بالذات: ذاتی است که وجود برایش ضرورت دارد و این ضرورت، از ناحیه خود آن ذات است نه از ناحیه یک امر بیرونی.

۱- واجب الوجود بالذات

ابن سينا نتیجه می گیرد که واجب الوجود بر دو قسم است:

۲- واجب الوجود بالغير

فلسفه بعد از ابن سينا، هم در جهان اسلام و هم در اروپا، بیان وی در اثبات واجب الوجود را برهانی بسیار قوی برای اثبات وجود خداوند دانسته و آن را «برهان وجوب وامکان» نامیده اند.

توماس آکوئیناس، که در بحث مغایرت وجود و ماهیت از ابن سينا تبعیت می کرده است، این برهان را نیز در اروپا گسترش داد که مورد قبول بسیاری قرار گرفت.

در جهان اسلام نیز فلسفه ای مانند بهمنیار، خواجه نصیرالدین طوسی، میرداماد و شیخ بهایی از این برهان استفاده کرده اند.

استدلال ملاصدرا برای اثبات وجود خدا («امکان فقری» یا «فقر وجودی»)

ملاصدرا شیرازی، مشهور به صدرالمتألهین برای اثبات واجب الوجود می‌گوید: ما باید به جای نگاه به ماهیت اشیا و اینکه مثلاً بگوییم انسان ماهیتا ممکن الوجود است و ممکن الوجود نیاز به علت دارد، از همان ابتدا به خود وجود و واقعیت نگاه می‌کنیم.

امکان فقری یا فقر وجودی:

همه موجودات و واقعیات این جهان عین وابستگی و نیازمندی هستند و «وابستگی» و «نیازمندی به غیر» سراسر وجود واقعیات را فراگرفته است. این وابسته بودن و نیازمندی را «امکان فقری» است.

استدلال ملاصدرا:

- ۱- به هر موجودی که نگاه می‌کنیم، وجودش عین وابستگی و نیاز است.
- ۲- هر موجود که که وابسته و نیازمند باشد، باید به وجودی متصل باشد که در ذات خود، غیرنیازمند و برخوردار باشد و فقیر و نیازمند نباشد.
- ۳- پس موجودات این جهان وابسته به وجودی بی نیاز و غیروابسته هستند.

۱- وجود بی نیاز و غیر وابسته

از نظر ملاصدرا وجود دوگونه است:

۲- وجودهای نیازمند و وابسته

نتیجه برهان امکان فقری یا فقر وجودی:

طبق نظریه «امکان فقری» یا «فقر وجودی»، جهان هستی یکپارچه نیاز و تعلق به ذات الهی است و از خود هیچ استقلالی ندارد.

اگر ذات الهی آنی پرتو عنایت خویش را بازگیرد، کل موجودات نابود میگردند و نور آنها خاموش می‌شود.

❖ فلسفه مسلمان و معناداری حیات

انسان باید ابتدا وجود خدا را از طریق عقل و تفکر و اندیشه پذیرفت و سپس با وی ارتباط معنوی برقرار کرد و یک زندگی معنادار و متعالی را سامان داد. زمانی اعتقاد به خدا می تواند به زندگی معنا دهد و انسان را وارد مرتبه ای برتر از زندگی کند که واقعاً او را از یک راه معقول و درست پذیرفته باشد. البته پذیرش هر کس به اندازه قدرت علمی و فکری اوست.

این موضوع شبیه وجود آب و نقش آن در حیات جسمانی بشر می باش، بشر ابتدا از طریق حواس به وجود آب پی می برد و آن را یک امر واقعی می یابد؛ آنگاه این آب واقعی را می نوشد. این آب واقعی است که نیاز او را برطرف می کند و سیرابش می سازد.

معیار های یک زنگی معنا دار از نظر یک فیلسوف الهی

۱- جهان را غایت مند بیابد و این غایت مندی را توضیح دهد.

۲- انسان را موجودی هدفمند بشناسد و این هدف را مشخص کند.

۳- برای انسان گرایشی به خیر و زیبایی قائل شود و بداند که این خیر و زیبایی یک امر خیالی نیست، بلکه در یک حقیقت متعالی (یعنی خدا) وجود دارد.

۴- آرمانهای مقدس و فراتر از زندگی مادی را معتبر و درست بداند.

۵- در برابر یک وجود متعالی و برتر احساس تعهد و مسئولیت داشته باشد.

اگر فیلسوفی نتواند وجود خدا را اثبات کند، امکان پذیرش پنج گزاره فوق را از دست می دهد

تعريف عشق از نظر ابن سینا:

هر یک از ممکنات به واسطه حقیقت وجودش، همیشه مشتاق کمالات و خیرات است و بر حسب فطرت خود از بدی‌ها گریزان. همین اشتیاق ذاتی و ذوق فطری را که سبب بقای ممکنات و مخلوقات است، عشق می نامیم

این بیان ابن سینانشان می دهد که عشق و محبت به خیر و زیبایی اختصاص به انسان ندارد و هر موجودی در این جهان بهره مند از جاذبه عشق الهی است و اوست که چنین عشقی را در کنه و ذات جهان هستی به ودیعت نهاده است.

در پناه حق پیروز و موفق و سر بلند باشید